

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.4. Ad præsidium Matris Dei eo in articulo studiosiùs confugere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

ex parte imitari possit DEUM suum, in præduro ligno, non jam jacentem, sed clavis confixum trabalibus, inter angorelongè cru delissimos, expirantem.

§. 4.

Ad præsidium Matris DEI eo in articulo studiosius confugere.

Hanc antedictis velut appendicem subnectimus, neque abs re, uti videbitur; verùm id postulante, aut permitte sanè, ipsa argumenti hoc capite propositi ratione.

Ac primùm quidem; Augustissimam DEI Matrem, potens esse in morte præsidium, ejusq; proinde patrociniū ac tutelam, ijs qui se salvos atque securos extremo tempore esse velint, sollicitiùs exquirendam, ac studiosiùs demerendam; constans est sensus SS. Patrum, fidelium usus, & Ecclesiæ traditio. Quod autem (ut præsens locus postulat) id impensius faciendum imitatione Christi significem, quasi ipse quoque Redemptor noster eo in articulo ad materni nominis gratiam confugerit, ejusve apud DEUM merita in causam suam allegaverit; id alienius & duriusculum videri potest.

Neque id sanè hoc ego loco proponerem; nisi ei quidem cogitationi vehementer faventem S. Augustinum, & tantùm non id ipsum apertè profitentem, haberemus. Nam is psalmum exponens octogesium quintum, tum reliqua istius psalmi de Christo intelligit, ut ejus sint voces in tribulatione & passione positi, & Patrem de sua liberatione interpellantis; tum verba illa nominatim ipsi Redemptori eo in articulo attribuit: *Respice in me, & miserere mei: da imperium tuum puero tuo, & salvum fac filium ancilla tue.* Ps. 85.
Hoc est (ut ibidem ipse exponit, etiam cum S. Ambrosio) filium Virginis MARIE. Ita enim ibi loquitur S. Augustinus: *Dominus filius ancilla. Dominus filius ancilla.* L. 2. de fide c. 3.

S s s s z

illa ?

cilla? Cui nasciturus quando nunciatus est, respondit & ait: Ecce ancilla Domini: fiat mihi secundum verbum tuum. Salvum fecit filium ancilla sua, & filium suum: Filium suum, in forma DEI; filium ancilla, in forma servi. Et salvatus est a morte, sicut nostis, resuscitatus a carne sua, que mortua erat. Hæc Augustinus.

Ex hujus igitur S. Doctoris sententiâ, imminenti mortis occupatus angustijs Salvator (dum se ab omnibus, & ipso Patre quodammodo, derelictum conspicit) allegandè putavit apud Patrem, quòd esset MARIE filius; ut eum vel isto respectu ad sibi subveniendum flecteret; perinde atque si diceret: Tu quidem me, Pater, in istis angustijs deseras; & quasi te Patrem oblitus esses, *mutatus es mihi in crudeliter* veruntamen si nihil te movet, quòd filius tuus, & unigenitus tuus ego sim: at valeat apud te matris meæ tibi dilectissimæ gratia. *Salvum fac filium ancilla tue MARIE.*

Quod tamen non sic ab eo factum dictumve recipimus, tanquam ad aliquid à Deo Patre impetrandum, maternis meritis aut gratiâ apud eum indigerit: quippe Christi Redemptoris merita cuilibet dono aut præmio erant ipsa per se sufficientia, & ipse tanquam Unigenitus, apud Patrem unicè gratiosus. Sed nostrâ nimirum intererat, exhiberemur vim Marianæ gratiæ, eòq; exemplo nos informari, quantum in illius patrocinio momenti in omni nostro discrimine, & præsertim in illo extremo vitæ actu, constituere debeamus. Ut hîc valeat, quod in simili Christi factò usitat S. Ambrosius: *Imitandi specimen dedit, non precandi habitum requisivit.*

Tanto igitur instructi documento, ipsam DEI Matrem bonæ mortis præsidem asciscamus; eam crebrò impensè rogantes, ut veluti filio suo morienti sedulo assistit; ita nobis in hora mortis piè dignetur assistere, animaq; nostram suo è corpore egressu, qui velut quidam ad æternitatem e-

Job 30.

L. 5. in Luc.
c. 5.

nixus ac partus est, obstetricis instar, laboranti opem ferre: quod equidem munus ipsa de se professa est, sese erga Carolum S. Birgittæ filium morientem exercuisse: aut etiam, ut instar parentis, quos per vitæ mortalis tenebras, clientelæ suæ tanquam utero protexerit, in lucem denique claram emittat sempiternæ felicitatis.

Quam in rem extat utilis libellus, à quodam è nostris Patribus in Germania non semel editus hoc titulo: *MARIA agonizantium Mater*; ubi plurimis exemplis ostenditur, quantâ sedulitate Mater illa viventium clientibus suis, in supremo illo rerum cardine, subvenire solet; & quibus potissimum officijs tantopere nobis necessarium præsidium liceat promereri. Ita enim habeto, mi Lector, Beatissimam Virginem, tametsi neminem seriò ad se confugientem unquam destituit, ijs tamen certius præsentiusq; in morte subventuram, qui eam in vita peculiari studio constantiq; fide coluerint, ejusq; opem, in eam horam decretoriam, quotidianis votis, cum amore & fiducia, experierint.

CAPVT X.

Status Religiosus, peculiaris Christi crucifixi imitatio.

§. I.

Hominis Religiosi cum Christo crucifixo comparatio.

Religiosum hominem expressam esse Christi crucifixi effigiem & simulacrum, passim obvia est SS. Patrum sententia. Quippe qui vel Religiosorum vitam, vitam crucifixam seu crucifixorū appellant (quo etiam nomine usum, inuenio S. Bernardinum Senensem, dum de ea loquitur Filij DEI admirabili exinanitione, quâ factus est homo, ærumnis nostris